Judikatūras krājums

ĢENERĀLADVOKĀTES TAMARAS ČAPETAS [*TAMARA ĆAPETA*]
SECINĀJUMI,
sniegti 2025. gada 5. jūnijā [1]

Lieta C-811/23 P

Eiropas Komisija
pret
Zippo Manufacturing Co.,

Zippo GmbH

Apelācija – Kopējā tirdzniecības politika – Regula (ES) Nr. 654/2014 – Amerikas Savienoto Valstu pieņemti pasākumi attiecībā uz konkrētu alumīnija un tērauda ražojumu importu – Līdzsvarošanas pasākumi, kas izpaužas kā *ad valorem* nodokļu piemērošana noteiktām ražojumu kategorijām – Tiesības tikt uzklausītam

I. Ievads

1. "Manuprāt, skaistākais vārds vārdnīcā ir tarifs, un tas ir mans mīļākais vārds," nesen teica Amerikas Savienoto Valstu prezidents Donalds Tramps [2].

2. Prezidenta Trampa aizraušanās ar tarifiem sākās jau viņa pirmajā prezidentūras termiņā, ja ne agrāk. Pēc viņa rīkojuma ASV 2018. gadā noteica *ad valorem* nodokļu piemērošanu vairāku veidu tērauda izstrādājumiem no dažādām izcelsmes valstīm, tostarp no Eiropas Savienības. Reaģējot uz to, Eiropas Savienība noteica līdzsvarošanas pasākumus papildu *ad valorem* nodokļu veidā konkrētām kombinētās nomenklatūras [3] (turpmāk tekstā – "KN") tarifa pozīcijām.

3. Viena no ražojumu kategorijām, kas nonāca šajās ģeopolitikas krustugunīs, bija KN kods 9613 80 00 ("Citādas šķiltavas"), kam ar Īstenošanas regulu (ES) 2020/502 [4] (turpmāk tekstā – "apstrīdētā regula") tika noteikts papildu 20 % *ad valorem* tarifs.

[1] Oriģinālvaloda – angļu.

[2] Skat. Leonard, J., "In Trump's Economic Plan, Tariff is "the Most Beautiful Word""; https://www.bloomberg.com/news/newsletters/2024-10-15/in-trump-s-economic-plan-tariff-is-the-most-beautiful-word, 2024. gada 15. oktobris.

[3] Padomes Regulas (EEK) Nr. 2658/87 (1987. gada 23. jūlijs) par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (OV 1987, L 256, 1. lpp.) I pielikums.

[4] Komisijas Īstenošanas regula (2020. gada 6. aprīlis) par konkrētiem tirdzniecības politikas pasākumiem attiecībā uz konkrētiem Amerikas Savienoto Valstu izcelsmes ražojumiem (OV 2020, L 109, 10. lpp.).

4. "Zippo" šķiltavas, kas ir tipisks amerikāņu ražojums, ir klasificējamas šajā kategorijā. Attiecīgi *Zippo Manufacturing Co.*, *Zippo GmbH* un *Zippo SAS* (turpmāk tekstā kopā – "*Zippo*")[5] apstrīdēto regulu apstrīdēja Vispārējā tiesā. Viens no to argumentiem – ka tie bija jāuzklausa pirms šo nodokļu uzlikšanas.

5. Vispārējā tiesa 2023. gada 18. oktobra spriedumā *Zippo Manufacturing* un *Zippo*/Komisija (T-402/20, turpmāk tekstā – "pārsūdzētais spriedums", EU:T:2023:640) piekrita šim argumentam.

6. Eiropas Komisija ir pārsūdzējusi šo spriedumu, tostarp apgalvojot, ka Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – "Harta") 41. panta 2. punkta a) apakšpunktā garantētās tiesības tikt uzklausītam šajā lietā nav piemērojamas. Es piekrītu.

II. Tiesvedības priekšvēsture

A. Administratīvā procedūra

7. Izskatāmā strīda priekšvēsture izklāstīta pārsūdzētā sprieduma 2.–13. punktā. Jāatkārto turpmāk minētais.

8. 2018. gada 2. martā ASV prezidents Tramps papildus citiem jautājumiem tvītoja šādu tekstu:

"Mums ir jāaizsargā mūsu valsts un mūsu darba ņēmēji. Mūsu tērauda rūpniecība ir sliktā stāvoklī. JA NAV TĒRAUDA, NAV VALSTS!"[6]

9. 2018. gada 8. martā Amerikas Savienotās Valstis pieņēma pasākumus, kas izpaužas kā 20 % *ad valorem* tarifa piemērošana konkrētu tērauda un alumīnija ražojumu importam, citastarp no Eiropas Savienības; tas stājās spēkā 2018. gada 23. martā un ir beztermiņa pasākums[7].

10. Reaģējot uz šiem pasākumiem, Komisija 2018. gada 16. maijā publicēja Īstenošanas regulu (ES) 2018/724[8], lai pakāpeniski piemērotu papildu muitas nodokļus konkrētiem ražojumiem no ASV. Izvēlētais ražojumu klāsts, uz kuriem attiecas KN kodi un kuri ietilpst minētās regulas darbības jomā, ietver cukurkukurūzu, dzērvenes, tabaku, kosmētiku, apģērbus, tērauda ražojumus, burbona viskiju, papīru, apavus, sadzīves priekšmetus, veļas mazgājamās mašīnas, baterijas, mehāniskos transportlīdzekļus, motociklus, zvejas kuģus un motorlaivas.

[5] Atbildes rakstā uz izskatāmo apelācijas sūdzību *Zippo* norāda, ka *Zippo SAS* vairs nepastāv.

[6] Skat. *The American Presidency Project*, 2018. gada 2. marta tvīti, pieejami tīmekļvietnē: https://www.presidency.ucsb.edu/documents/tweets-march-2-2018.

[7] Skat. United States Federal Register, *Proclamation 9705 of March 8, 2018 (Adjusting Imports of Steel Into the United States)*, FR dok. 2018-05478. Vēlāk minētie tarifi tika atlikti līdz 2018. gada 1. maijam un pēc tam līdz 2018. gada 1. jūnijam; skat. United States Federal Register, *Proclamation 9711 of March 22, 2018 (Adjusting Imports of Steel Into the United States)*, FR dok. 2018-06425, un *Proclamation 9740 of April 30, 2018 (Adjusting Imports of Steel Into the United States)*, FR dok. 2018-09841.

[8] Komisijas Īstenošanas regula (2018. gada 16. maijs) par konkrētiem tirdzniecības politikas pasākumiem attiecībā uz konkrētiem Amerikas Savienoto Valstu izcelsmes ražojumiem (OV 2018, L 122, 14. lpp.). Attiecībā uz motocikliem šie nodokļi kļuva par tiesvedības priekšmetu, kuras iznākums bija 2024. gada 21. novembra spriedums *Harley-Davidson Europe* un *Neovia Logistics Services International* /Komisija (C-297/23 P, EU:C:2024:971).

11. Eiropas Savienība 2018. gada 18. maijā Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) Preču tirdzniecības padomei paziņoja par ierosināto koncesiju un citu saistību apturēšanu saskaņā ar PTO Vienošanās par iekšējā tirgus aizsardzības pasākumiem 8. panta 2. punktu attiecībā uz Īstenošanas regulā 2018/724 minētajiem KN kodiem [9].

12. 2020. gada 24. janvārī Amerikas Savienotās Valstis paplašināja tarifu piemērošanas jomu, lai iekļautu konkrētus no alumīnija un tērauda atvasinātus ražojumus, un no minētā datuma šos tarifus atkal piemēroja uz neierobežotu laiku [10].

13. Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 654/2014 (turpmāk tekstā – "Izpildes regula") [11] 9. pantu Komisija 2020. gada 6. martā, publicējot paziņojumu Komisijas Tirdzniecības ģenerāldirektorāta tīmekļvietnē, lūdza attiecīgo ieinteresēto pušu viedokli [12]. Tirdzniecības ģenerāldirektorāts jau tobrīd pieprasīja informāciju, kas citastarp bija saistīta ar KN kodu 9613 80 00 [13].

14. *Zippo* šajā pasākumā nepiedalījās.

15. Komisija 2020. gada 7. aprīlī publicēja apstrīdēto regulu.

16. Tajā Komisija paskaidro: "Kaut gan Savienotās Valstis raksturo šos pasākumus kā drošības pasākumus, tie būtībā ir aizsargpasākumi." [14] Attiecīgi un tā kā konsultācijas ar Amerikas Savienotajām Valstīm neradīja pieņemamu risinājumu, Eiropas Savienība saskaņā ar PTO Vienošanos par iekšējā tirgus aizsardzības pasākumiem izmantoja savas tiesības apturēt un līdzsvarot koncesijas, pamatojoties uz Izpildes regulas 4. panta 1. punktu [15].

17. Attiecīgie pasākumi šajā sakarā bija tirdzniecības politikas pasākumi, kas izpaudās kā tarifu koncesiju atcelšana un jaunu vai paaugstinātu muitas nodokļu ieviešana [16].

18. Attiecībā uz ražojumiem ar KN kodu 9613 80 00 ("Citādas šķiltavas", kas ietilpst kategorijā "Šķiltavas un citi aizdedzinātāji, ieskaitot mehāniskus un elektriskus, to detaļas, izņemot kramus un daktis") tas nozīmēja papildu 20 % *ad valorem* nodokļa piemērošanu [17]. Saskaņā ar apstrīdēto regulu, "izstrādājot un izvēloties šos pasākumus, Komisija ir piemērojusi objektīvus kritērijus, saskaņā ar [Izpildes regulas] 4. panta 2. punkta c) apakšpunktu un 4. panta 3. punktu [..]" [18].

9 Skat. PTO, Iekšējā tirgus aizsardzības pasākumu komiteja, nekavējoties veikta paziņošana Preču tirdzniecības padomei, ievērojot Vienošanās par iekšējā tirgus aizsardzības pasākumiem 12. panta 5. punktu, par ierosināto koncesiju un citu Vienošanās par iekšējā tirgus aizsardzības pasākumiem 8. panta 2. punktā minēto saistību apturēšanu, G/SG/N/12/EU/1, 1. lpp.

10 Skat. United States Federal Register, *Proclamation 9980 of January 24, 2020 (Adjusting Imports of Derivative Aluminum Articles and Derivative Steel Articles Into the United States)*, FR dok. 2020-01806.

11 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (2014. gada 15. maijs) par Savienības tiesību īstenošanu starptautiskās tirdzniecības noteikumu piemērošanai un izpildei un ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 3286/94, ar ko nosaka Kopienas procedūras kopējās tirdzniecības politikas jomā, lai nodrošinātu Kopienas tiesību īstenošanu saskaņā ar starptautiskās tirdzniecības noteikumiem, jo īpaši tiem, kas ieviesti Pasaules Tirdzniecības organizācijas aizgādnībā (OV 2014, L 189, 50. lpp.).

12 Skat. pārsūdzētā sprieduma 7. punktu.

13 Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 7. punktā paskaidro, ka "informācijas savākšanas beigās kā vienu no paredzamajiem pasākumiem" Komisija norādījusi iespēju piemērot papildu *ad valorem* nodokļus precēm, uz kurām attiecas KN kods 9613 80 00. Tomēr, manuprāt, no Vispārējās tiesas lietas materiāliem izriet, ka Tirdzniecības ģenerāldirektorāta tīmekļvietnē publicētajā anketā jau bija norādīta iespēja palielināt muitas nodokļus precēm, uz kurām attiecas šis KN kods.

14 Skat. apstrīdētās regulas 2. apsvērumu.

15 Skat. apstrīdētās regulas 8. un 9. apsvērumu.

16 Skat. apstrīdētās regulas 9. apsvērumu.

17 Skat. apstrīdētās regulas 1. panta 2. punktu.

18 Skat. apstrīdētās regulas 10. apsvērumu.

19. Minētās regulas 4. panta 2. punkta c) apakšpunkts pilnvaro Komisiju pieņemt tirdzniecības politikas pasākumus tādā līmenī, kas "praktiski līdzvērtīga to koncesiju vai citu saistību apjomam, kuras ietekmējis aizsardzības pasākums, saskaņā ar nosacījumiem PTO Nolīgumā par aizsardzības pasākumiem".

20. Saskaņā ar Izpildes regulas 4. panta 3. punktu attiecīgie tirdzniecības politikas pasākumi jānosaka, pamatojoties uz šādiem kritērijiem: "a) pasākumu efektivitāte, lai panāktu, ka trešās valstis ievēro starptautiskās tirdzniecības noteikumus"; "b) pasākumu iespējas nodrošināt atvieglojumus tiem ekonomikas dalībniekiem Savienībā, kurus ietekmē trešās valsts pasākumi"; "c) attiecīgo preču vai pakalpojumu alternatīvu piegādes avotu pieejamība, lai novērstu vai līdz minimumam samazinātu nelabvēlīgo ietekmi uz pakārtotajām nozarēm, līgumslēdzējām iestādēm vai vienībām vai galapatērētājiem Savienībā"; "d) nesamērīgas administratīvās sarežģītības un izmaksu nepieļaušana pasākumu piemērošanā"; un "e) jebkādi konkrēti kritēriji, kas var būt noteikti starptautiskās tirdzniecības nolīgumos saistībā ar [Izpildes regulas] 3. pantā minētajiem gadījumiem".

21. No Tiesas rīcībā esošajiem lietas materiāliem izriet, ka saskaņā ar Tirdzniecības ģenerāldirektorāta 2020. gada 26. marta paziņojumu atbilstoši Izpildes regulas 9. pantā paredzētajai informācijas vākšanas procedūrai "ieinteresēto personu dažādo prasību novērtējumā tika atspoguļoti attiecīgie kritēriji saskaņā ar Izpildes regulu, proti, iepriekš minēto [b)] un [c)] apakšpunktu. Šie kritēriji bija galvenie, pēc kuriem Komisija vadījās ražojumu atlasē. Tā kā paredzētie pasākumi ir tarifi, ko piemēro uz robežas, ir izpildīts nosacījums saskaņā ar [d)] apakšpunktu. [e)] kritērijs nav piemērojams, jo PTO Vienošanās par iekšējā tirgus aizsardzības pasākumiem nav noteikti papildu specifiski kritēriji papildus būtiskam līdzvērtīgumam. [a)] kritēriju šajā gadījumā nepiemēro, jo tas attiecas uz citiem Izpildes regulā paredzētajiem gadījumiem"[19].

22. Apstrīdētā regula stājās spēkā 2020. gada 6. aprīlī[20].

23. Eiropas Savienība 2020. gada 7. aprīlī PTO Preču tirdzniecības padomei paziņoja par apstrīdētajā regulā noteiktajiem pasākumiem saskaņā ar PTO Vienošanās par iekšējā tirgus aizsardzības pasākumiem 8. panta 2. punktu[21].

24. Pēc tam, kad Amerikas Savienotās Valstis 2021. gada 31. oktobrī paziņoja par savu pasākumu apturēšanu līdz 2023. gada 31. decembrim, Komisija arī apturēja ar apstrīdēto regulu noteiktos pasākumus līdz 2023. gada 31. decembrim[22].

B. Pārsūdzētais spriedums

25. Amerikas Savienotajās Valstīs *Zippo Manufacturing Co*. ražotās metāla mehāniskās "vējā funkcionējošās" šķiltavas Eiropas Savienībā importē *Zippo GmbH* atbilstīgi KN kodam 9613 80 00 (turpmāk tekstā – "attiecīgais ražojums"). Uz šo KN kodu attiecas apstrīdētā regula.

[19] Šis dokuments reģistrēts ar numuru Ares(2020)1798978, un *Zippo* to pievienoja atbildes rakstam Vispārējās tiesas līmenī.

[20] Skat. apstrīdētās regulas 3. pantu.

[21] Skat. PTO, Iekšējā tirgus aizsardzības pasākumu komiteja, nekavējoties veikta paziņošana Preču tirdzniecības padomei, ievērojot Vienošanās par iekšējā tirgus aizsardzības pasākumiem 12. panta 5. punktu, par ierosināto koncesiju un citu Vienošanās par iekšējā tirgus aizsardzības pasākumiem 8. panta 2. punktā minēto saistību apturēšanu, G/SG/N/12/EU/2, 1. lpp.

[22] Komisijas Īstenošanas regulas (ES) 2021/2083 (2021. gada 26. novembris), ar kuru aptur tirdzniecības politikas pasākumus, kas attiecībā uz konkrētiem Amerikas Savienoto Valstu izcelsmes ražojumiem noteikti ar Īstenošanas regulām (ES) 2018/886 un (ES) 2020/502 (OV 2021, L 426, 41. lpp.), 2. pants.

26. *Zippo* 2020. gada 30. jūnijā iesniedza prasību atcelt apstrīdēto regulu.

27. Vispārējā tiesa 2023. gada 18. oktobrī pasludināja pārsūdzēto spriedumu, ar kuru tā atcēla apstrīdēto regulu, ciktāl tā attiecas uz precēm ar KN kodu 9613 80 00, pamatojoties uz to, ka Komisija nav ievērojusi *Zippo* tiesības tikt uzklausītai procedūras laikā, kuras iznākumā tika pieņemta šī regula.

28. Minētais spriedums būtībā ir strukturēts šādi.

29. Attiecībā uz pieņemamību Vispārējā tiesa ņēma vērā tikai *Zippo Manufacturing Co*. situāciju [23].

30. Pirmkārt, minētā tiesa paskaidroja, ka apstrīdētā regula uz *Zippo Manufacturing Co*. attiecas individuāli, ņemot vērā "faktisko un juridisko elementu [kopumu], kas veido konkrētu situāciju, kura [..] nošķir [to] [..] no visiem pārējiem tirgus dalībniekiem" [24]. Otrkārt, Vispārējā tiesa konstatēja, ka apstrīdētā regula tieši skar *Zippo Manufacturing Co*., jo minētā regula citastarp ietekmēja attiecīgās sabiedrības tiesības piekļūt Savienības tirgum [25]. Treškārt, minētā tiesa uzskatīja, ka, neraugoties uz apstrīdētās regulas piemērošanas apturēšanu, attiecīgā sabiedrība ir ieinteresēta celt prasību, lai novērstu iespējama prettiesiskuma atkārtošanos nākotnē [26].

31. Izskatot prasību pēc būtības, Vispārējā tiesa nekavējoties pievērsās piektajam pamatam, ar kuru *Zippo* apgalvo, ka Komisija ir pārkāpusi labas pārvaldības principu [27].

32. Pirmkārt, minētā tiesa *Zippo* pamatu izvērtēja no Izpildes regulas 9. pantā noteikto prasību aspekta. Tā konstatēja – attiecīgā tiesību norma neparedz, ka Komisijai ir jāinformē attiecīgās ieinteresētās personas par informācijas vākšanas procedūru, publicējot to *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, bet ka pietiek ar paziņojumu par šo procedūru Tirdzniecības ģenerāldirektorāta tīmekļvietnē [28].

33. Otrkārt, Vispārējā tiesa norādīja, ka tiesības uz labu pārvaldību ietver ikvienas personas neatkarīgas tiesības tikt uzklausītai, pirms tiek veikts jebkāds individuāls pasākums, kas varētu to nelabvēlīgi ietekmēt. Šajā ziņā tā atsaucās uz Hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunktu [29]. Atbilstīgi minētās tiesas teiktajam saskaņā ar Izpildes regulas 4. pantu noteiktie līdzsvarošanas pasākumi "ir paredzēti, lai radītu negatīvu ekonomisko ietekmi uz ASV uzņēmumiem, kuri uz Savienību eksportē ar šiem pasākumiem skartās preces" [30]. Līdz ar to šāds pasākums, "pat ja tas nav ticis pieņemts pēc individuālas procedūras attiecībā uz attiecīgo preču eksportētājiem uzņēmumiem [..], var būt pasākums, kas var negatīvi ietekmēt minēto uzņēmumu intereses", proti, "nevar izslēgt", ka šie uzņēmumi nevarētu atsaukties uz tiesībām tikt uzklausītiem [31].

[23] Skat. pārsūdzētā sprieduma 44. un 45. punktu.

[24] Pārsūdzētā sprieduma 30. un 31. punkts.

[25] Pārsūdzētā sprieduma 41. punkts.

[26] Pārsūdzētā sprieduma 47. punkts.

[27] Vispārējā tiesa nav izteikusies par pārējiem četriem *Zippo* izvirzītajiem pamatiem, proti, pirmkārt, par proporcionalitātes principa pārkāpumu, otrkārt, par diskriminācijas aizlieguma un vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu, treškārt, par acīmredzamu kļūdu tiesību un faktu vērtējumā, jo nav pienācīgi pamatots pamatojums saistībā ar attiecīgā ražojuma izvēli, un, ceturtkārt, par acīmredzamu kļūdu tiesību vērtējumā saistībā ar Eiropas Savienības saistībām PTO.

[28] Šajā nozīmē skat. pārsūdzētā sprieduma 53.–58. punktu.

[29] Šajā nozīmē skat. pārsūdzētā sprieduma 59.–63. punktu.

[30] Šajā nozīmē skat. pārsūdzētā sprieduma 67.–71. punktu.

[31] Skat. pārsūdzētā sprieduma 72. un 73. punktu.

34. Tajā pašā laikā Vispārējā tiesa uzskatīja, ka ar Izpildes regulas 9. pantu netiek īstenotas tiesības tikt uzklausītam, jo tajā ir paredzēts Komisijas pienākums pieprasīt informāciju un viedokli par Eiropas Savienības ekonomiskajām interesēm attiecībā uz konkrētām precēm vai pakalpojumiem, nevis informāciju par to uzņēmumu konkrētām interesēm, kurus nelabvēlīgi ietekmē ierosinātie Savienības pasākumi [32].

35. Ņemot vērā šos pieņēmumus un to, ka Komisija zināja, ka apstrīdētajā regulā paredzētie pasākumi varētu nelabvēlīgi ietekmēt *Zippo*, Vispārējā tiesa secināja, ka Komisijai bija jādod šai personai iespēja tikt uzklausītai apstrīdētās regulas pieņemšanas procedūras laikā [33].

36. Visbeidzot, Vispārējā tiesa konstatēja, ka tiesību tikt uzklausītam pārkāpums varēja ietekmēt procesa iznākumu. Tā uzskatīja, ka tad, ja *Zippo* būtu bijušas nodrošinātas tiesības tikt uzklausītai, "nevar izslēgt, ka apstrīdētai regulai varēja būt citāds saturs" [34].

37. Ņemot vērā iepriekš minēto, Vispārējā tiesa apmierināja piekto pamatu un atcēla apstrīdēto regulu, neizskatot pārējos pamatus.

C. Par tiesvedību Tiesā

38. Ar apelācijas sūdzību, kas iesniegta 2023. gada 26. decembrī, Komisija lūdz Tiesu atcelt pārsūdzēto spriedumu, noraidīt piekto pamatu par labas pārvaldības principa pārkāpumu un piespriest *Zippo* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

39. *Zippo* lūdz Tiesu apelācijas sūdzību noraidīt un – pakārtoti – nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai, un piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

40. Gan Komisija, gan *Zippo* izmantoja savas tiesības iesniegt replikas rakstu un atbildes rakstu uz repliku. Tiesas sēde netika rīkota.

III. Juridiskā analīze

41. Tiesa ir lūgusi, lai es galveno uzmanību pievērstu pirmajam apelācijas pamatam. Tajā Komisija apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu, konstatējot, ka tā ir pārkāpusi *Zippo* tiesības tikt uzklausītai, kas paredzētas Hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunktā [35].

42. Komisijas apelācijas sūdzības pamatojums ir sadalīts trijās daļās. Pirmajā daļā tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa neesot ņēmusi vērā, ka Hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunkts nav piemērojams vispārēji piemērojamiem pasākumiem. Otrajā daļā tiek apgalvots, ka apstrīdētā regula neesot "individuāls pasākums". Visbeidzot, trešajā daļā tiek apgalvots – pat ja *Zippo* būtu bijušas tiesības tikt uzklausītai attiecībā uz apstrīdētās regulas pieņemšanu, šīs tiesības būtu nodrošinātas ar informācijas vākšanas procedūru, kas veikta saskaņā ar Izpildes regulas 9. pantu.

[32] Šajā nozīmē skat. pārsūdzētā sprieduma 67. punktu.

[33] Šajā nozīmē skat. pārsūdzētā sprieduma 74.–77. punktu.

[34] Šajā nozīmē skat. pārsūdzētā sprieduma 87.–90. punktu.

[35] Apelācijas sūdzības pirmā pamata sākumā Komisija, šķiet, apgalvo, ka *Zippo* piektais pamats faktiski neattiecas uz tiesībām tikt uzklausītai, jo šajā pamatā ir kritizēta Komisijas informācijas vākšanas procedūra saskaņā ar Izpildes regulas 9. pantu no labas pārvaldības principa aspekta, kā tas atspoguļots Hartas 41. pantā. Tomēr Komisija skaidri nekritizē Vispārējo tiesu par to, ka tā attiecībā uz *Zippo* izvirzīto piekto pamatu ir rīkojusies *ultra petita*. Jebkurā gadījumā, plaši interpretējot šo pamatu, *Zippo* argumentus var interpretēt kā tādus, kas norāda uz tiesību tikt uzklausītam pārkāpumu, ņemot vērā, ka *Zippo* apgalvo – Komisijai tās bija individuāli jāinformē, ņemot vērā pret tām vērstos apstrīdētos pasākumus.

43. Ievērošu Komisijas struktūru un pēc kārtas aplūkošu argumentus, kas attiecas uz trim daļām (A iedaļa). Lai gan ierosināšu Tiesai apmierināt visas trīs prasības, secināšu, ka tiesvedības stadija neļauj pieņemt galīgo spriedumu un ka lieta attiecīgi ir jānodod atpakaļ izskatīšanai Vispārējai tiesai (B iedaļa).

A. Par pirmo apelācijas sūdzības pamatu

1. Pirmā daļa: Hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunkts neattiecas uz vispārēji piemērojamiem pasākumiem

44. Komisija uzskata – lai gan Vispārējā tiesa ir pareizi konstatējusi, ka Hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunkta piemērošanas joma attiecas tikai uz individuāliem pasākumiem [36], tā nav piemērojusi šo prasību attiecībā uz procedūru, kuras iznākumā tika pieņemta apstrīdētā regula, jo šis Savienības tiesību akts nav individuāls pasākums šīs normas izpratnē [37].

45. Savukārt *Zippo* uzskata, ka Vispārējā tiesa ir ņēmusi vērā no Hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunkta izrietošo prasību par individuālu pasākumu un ka pārsūdzētajā spriedumā nav apgalvots citādi.

46. Lai gan piekrītu *Zippo*, ka pārsūdzētajā spriedumā tas nav skaidri pateikts, Komisijai ir taisnība, apgalvojot, ka Vispārējā tiesa, šķiet, interpretē un piemēro Hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunktu tā, it kā tajā paredzētā "individuāla pasākuma" prasība nepastāvētu, tādējādi minētā tiesa, šķiet, secina, ka nelabvēlīga ietekme uz personu būtu pietiekama, lai īstenotu tiesības tikt uzklausītam [38].

47. Šāda pieeja acīmredzami ir nepareiza.

48. Jau no Hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunkta formulējuma un attiecīgās judikatūras [39] izriet, ka tiesības tikt uzklausītam saskaņā ar šo tiesību normu ir piemērojamas, ja ir izpildīti divi nosacījumi: pirmkārt, pasākums ir individuāls pasākums, kas jāpieņem administratīvajā procedūrā, kura tiek veikta attiecībā uz kādu personu, un, otrkārt, pieņemamais pasākums var nelabvēlīgi ietekmēt šo personu.

49. Pamatojoties uz šo loģiku, Tiesa ir nolēmusi, ka tiesības tikt uzklausītam, kas atspoguļotas Hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunktā, ir piemērojamas tikai procedūrā, kurā administrācija pieņem individuālu pasākumu attiecībā uz personu, nevis procedūrā, kuras iznākumā tiek pieņemts vispārēji piemērojams pasākums [40].

[36] Skat. pārsūdzētā sprieduma 61. punktu.

[37] Lai pamatotu šo argumentu, Komisija apelācijas sūdzībā atsaucas uz pārsūdzētā sprieduma 63., 65., 73. un 91. punktu.

[38] Skat. pārsūdzētā sprieduma 63., 65., 67. un 72.–74. punktu.

[39] Skat. Paskaidrojumus attiecībā uz Pamattiesību hartu – paskaidrojumu par 41. pantu; tajā citastarp ir atsauce uz spriedumiem, 1991. gada 21. novembris, *Technische Universität München* (C-269/90, EU:C:1991:438, 14. punkts), un 1994. gada 6. decembris, *Lisrestal* u.c./Komisija (T-450/93, EU:T:1994:290, 42. punkts; apelācijas kārtībā apstiprināts ar 1996. gada 24. oktobra spriedumu Komisija/*Lisrestal* u.c., C-32/95 P, EU:C:1996:402, 21. un nākamie punkti).

[40] Skat. spriedumu, 2011. gada 17. marts, *AJD Tuna* (C-221/09, EU:C:2011:153, 49. punkts; ar kuru tika noraidīta Hartas 41. pantā paredzēto tiesību tikt uzklausītam piemērošana attiecībā uz vispārēji piemērojamiem pasākumiem kopējās zivsaimniecības politikas jomā). Skat. arī spriedumu, 2023. gada 22. jūnijs, *Arysta LifeScience Great Britain*/Komisija (C-259/22 P, nav publicēts, EU:C:2023:513, 49. un 50. punkts), un pēc analoģijas attiecībā uz likumdošanas pasākumiem skat. spriedumu, 1999. gada 14. oktobris, *Atlanta*/Eiropas Kopiena (C-104/97 P, EU:C:1999:498, 35.–38. punkts).

50. Šāds ierobežojums ir pamatots ar svarīgiem politiskiem iemesliem: lielākā daļa, ja ne visi vispārēji piemērojamie pasākumi, iespējams, nelabvēlīgi ietekmēs vismaz vienu fizisku vai juridisku personu neatkarīgi no tā, vai to var iepriekš identificēt vai ne. Lai gan, kā apgalvo arī Komisija, Savienības iestādēm ir jāņem vērā šādu pasākumu iespējamā ietekme uz fiziskām vai juridiskām personām, tām nav jāņem vērā šo personu īpašie apstākļi.

51. Līdz ar to ar šāda pasākuma vispārēju ietekmi uz personu nevar pietikt, lai īstenotu tiesības tikt uzklausītam, kā tas atspoguļots Hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunktā.

52. Kā pamatoti norāda Komisija, pretējais – proti, piešķirt tiesības tikt uzklausītam ikvienai personai, kuru varētu skart vispārēji piemērojams pasākums, – nebūtu praktiski iespējams.

53. Tomēr, pat ja būtu iespējams atrast veidu, kā to izdarīt, nebūtu iespējams identificēt un informēt visas personas, uz kurām attiecas vispārēji piemērojams pasākums, lai tās uzklausītu.

54. Kopējās tirdzniecības politikas jomā tas tā ir, jo, kā Komisija paskaidroja, atbildot uz Vispārējās tiesas uzdotajiem jautājumiem lietas dalībniekiem, tās rīcībā nav pat konkrēta ražojuma importētāju saraksta. Tāpat tai nav pieejami individuāli dati, kas ļautu identificēt potenciāli skartās personas.

55. No tā izriet, ka gan juridisku, gan praktisku apsvērumu dēļ "individuālās" tiesības tikt uzklausītam, kas atspoguļotas Hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunktā, var rasties tikai attiecībā uz individuāliem pasākumiem [41].

56. Tāpēc pirmā apelācijas pamata pirmā daļa jāapmierina.

2. Otra daļa: apstrīdētā regula nav "individuāls pasākums"

57. Turklāt Komisija apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu, atzīstot, ka apstrīdētā regula attiecībā uz *Zippo* ir individuāls pasākums Hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunkta izpratnē.

58. Piekrītu Komisijai.

59. Pirmkārt, apstrīdētais akts ir regula, proti, tiesību akts, kas saskaņā ar LESD 288. panta otro daļu ir vispārēji piemērojams ikvienam Savienības tiesību subjektam.

60. Tomēr *Zippo* būtībā ir taisnība, apgalvojot, ka šī forma pati par sevi neizslēdz iespēju, ka apstrīdētajā regulā varētu būt ietverti individuāli lēmumi attiecībā uz konkrētām personām, lai uz to varētu attiekties Hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunktā ietvertās tiesības tikt uzklausītai [42].

[41] Tomēr tas neliedz Savienības likumdevējam vai pat Komisijai, īstenojot deleģētās pilnvaras, izvēlēties piešķirt personām, uz kurām attiecas vispārēji piemērojams pasākums, tiesības tikt uzklausītām; šajā nozīmē skat. spriedumu, 2023. gada 22. jūnijs, *Arysta LifeScience Great Britain*/Komisija (C-259/22 P, nav publicēts, EU:C:2023:513, 51. punkts). Piemērus kopējās tirdzniecības politikas jomā skat. Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/1036 (2016. gada 8. jūnijs) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis (OV 2016, L 176, 21. lpp.), 5. panta 10. punktā, 6. panta 5. punktā un 21. panta 3. punktā un Komisijas Deleģētās regulas (ES) Nr. 1083/2013 (2013. gada 28. augusts), ar ko paredz noteikumus, kas saistīti ar tarifu preferenču pagaidu atcelšanas procedūru un vispārēju aizsardzības pasākumu pieņemšanu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 978/2012 par vispārējo tarifa preferenču sistēmas piemērošanu (OV 2013, L 293, 16. lpp.), 4. un 15. pantā.

[42] Pēc analoģijas skat. spriedumu, 2008. gada 17. jūlijs, *Athinaïki Techniki*/Komisija (C-521/06 P, EU:C:2008:422, 42.–44. punkts; kurā paskaidrots – lai kvalificētu aktu, principā nav nozīmes, vai tas atbilst vai neatbilst noteiktām formālām prasībām, bet ir jāņem vērā apstrīdētā pasākuma būtība un tā autora nodoms).

61. Tā tas ir, piemēram, antidempinga un ierobežojošo pasākumu jomā, kur Komisija un Eiropas Savienības Padome pieņem regulas, lai piemērotu konkrētus pasākumus fiziskām vai juridiskām personām *ad nominen*. Šādiem pasākumiem, pat ja tie parasti tiek pieņemti regulas veidā, attiecībā uz dažām fiziskām un juridiskām personām ir lēmuma iezīmes, jo tie atspoguļo Savienības iestāžu galīgo nostāju pēc administratīvas procedūras saistībā ar konkrēto personu situāciju [43].

62. Šā iemesla dēļ šīs fiziskās un juridiskās personas var pieprasīt tiesības tikt uzklausītām tā, it kā minētā regula būtu vērsta uz tām, pat ja attiecīgajos Savienības sekundārajos tiesību aktos šāda iespēja nav paredzēta [44].

63. Tomēr apstrīdētā regula ir atšķirīga.

64. Tā objektīvi nosaka situācijas un rada tiesiskās sekas attiecībā uz vispārīgi un abstrakti paredzētām personu kategorijām [45].

65. Izskatāmajā lietā tas attiecas uz visiem no Amerikas Savienotajām Valstīm importētajiem ražojumiem, uz kuriem attiecas KN kods 9613 80 00.

66. Šim nolūkam apstrīdētajā regulā netiek izmantota informācija, kas attiecas uz jebkuras tādas fiziskas vai juridiskas personas saimniecisko darbību, kuru tā skar.

67. Tā arī nav vērsta pret viena konkrēta uzņēmuma rīcību [46] vai vērsta uz *Zippo* [47].

68. Tā vietā, kā paskaidroja pati Vispārējā tiesa, apstrīdētās regulas mērķis esot kopumā izdarīt spiedienu uz Amerikas Savienotajām Valstīm, lai tās mainītu savu praksi [48].

69. Tādējādi *Zippo* nevar apgalvot, ka apstrīdētā regula ir tai adresēts individuāls pasākums un ka tāpēc tai bija jādod tiesības tikt uzklausītai pirms šīs regulas pieņemšanas.

[43] Antidempinga jomā skat. it īpaši spriedumu, 1979. gada 29. marts, *NTN Toyo Bearing* u.c./Padome (113/77, EU:C:1979:91, 8. punkts; kurā paskaidrots, ka antidempinga regulējums ir individualizēts attiecībā uz tiem attiecīgā ražojuma ražotājiem eksportētājiem, kuru dati tika izmantoti izmeklēšanas gaitā). Skat. arī spriedumu, 1984. gada 21. februāris, *Allied Corporation* u.c./Komisija (239/82 un 275/82, EU:C:1984:68, 11. un 12. punkts; kur tā 12. punktā paskaidrots, ka "pasākumi, ar kuriem piemēro antidempinga maksājumus, var tieši un individuāli skart tos ražotājus un eksportētājus, kuri spēj pierādīt, ka tie Komisijas vai Padomes tiesību aktos ir identificēti vai uz tiem attiecas pirmstiesas izmeklēšana"). Ierobežojošo pasākumu jomā skat. it īpaši spriedumus, 2008. gada 3. septembris, *Kadi* un *Al Barakaat International Foundation*/Padome un Komisija (C-402/05 P un C-415/05 P, EU:C:2008:461, 241.–244. punkts), un 2013. gada 23. aprīlis, *Gbagbo* u.c./Padome (no C-478/11 P līdz C-482/11 P, EU:C:2013:258, 56. punkts; no kuriem pēdējā minētajā paskaidrots, ka "vienlaikus ir vispārēji piemērojami tiesību akti, ciktāl ar tiem aizliedz vispārīgi un abstrakti noteiktu saņēmēju kategorijai nodrošināt līdzekļus un saimnieciskos resursus to personu un vienību rīcībā, kuru vārdi ir to pielikumos esošajos sarakstos, un tie ir individuālu lēmumu virkne attiecībā pret šīm personām un vienībām").

[44] Skat., piemēram, spriedumu, 1991. gada 27. jūnijs, *Al-Jubail Fertilizer*/Padome (C-49/88, EU:C:1991:276, 17. punkts; kurā atzīts, ka tiesības tikt uzklausītam ir nepieciešamas pat tad, ja attiecīgie piemērojamie Savienības tiesību akti neparedz šādu iespēju).

[45] Pēc analoģijas skat. spriedumu, 1982. gada 6. oktobris, *Alusuisse Italia*/Padome un Komisija (307/81, EU:C:1982:337, 9. punkts; kurā paskaidrots, ka antidempinga regulējums parasti attiecas uz visu ražojumu importu no konkrētas valsts, ievērojot dažus izņēmumus attiecībā uz visām personām, kuras nav skaidri norādītas kā personas, kam noteikts īpašs maksājums).

[46] Skat. pārsūdzētā sprieduma 69. punktu (kurā paskaidrots, ka attiecīgie līdzsvarošanas pasākumi nav vērsti uz *Zippo*) un 72. punktu (kurā konstatēts, ka šie pasākumi "nav [tikuši pieņemti] pēc individuālas procedūras attiecībā uz attiecīgo preču eksportētājiem uzņēmumiem, kurus [tie] skar").

[47] Skat. *ex multis* spriedumu, 2009. gada 1. oktobris, *Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware*/Padome (C-141/08 P, EU:C:2009:598, 83. punkts un tajā minētā judikatūra; kurā paskaidrots, ka tiesības tikt uzklausītam noteic, ka tādu lēmumu adresātiem, ar ko būtiski tiek ietekmētas viņu intereses, ir jādod iespēja atbilstoši darīt zināmu savu viedokli).

[48] Skat. pārsūdzētā sprieduma 29. punktu.

70. Nevienā no Vispārējās tiesas minētās judikatūras piemēriem netiek sniegts pamats pretējam secinājumam [49].

71. Apstāklis, ka apstrīdētās regulas pieņemšanas procedūras gaitā Komisija identificēja personu, kuras intereses varētu tikt negatīvā veidā aizskartas [50], vai ka šī iestāde zināja, ka attiecīgā prece ietilpst minētajā tiesību aktā ietvertajās preču kategorijās [51], kuras tā turklāt identificēja pēc savas ierosmes [52], nenozīmē, ka apstrīdētā regula tika pieņemta procedūrā, kas vērsta pret *Zippo* vai saistībā ar to.

72. Šie fakti paši par sevi nepadara apstrīdēto regulu par individuālu pasākumu Hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunkta piemērošanai nepieciešamajā nozīmē.

73. Patiešām, būtu satraucoši, ja Komisija nebūtu informēta par stāvokli un galvenajiem ASV tirgus dalībniekiem jomā, kurā attiecīgā iestāde ir nolēmusi piemērot līdzsvarošanas pasākumus, tā vienkāršā iemesla dēļ, ka šādi pasākumi saskaņā ar Izpildes regulu citastarp jāizvēlas un jāizstrādā, lai mudinātu trešās valstis ievērot piemērojamos starptautiskās tirdzniecības noteikumus [53].

74. No tā izriet – Komisija pamatoti apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu, uzskatīdama, ka apstrīdētā regula attiecībā uz *Zippo* ir "individuāls pasākums" Hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunkta izpratnē.

75. Šo secinājumu neietekmē *Zippo* arguments, ka būtu pretrunīgi, no vienas puses, atzīt apstrīdētās prasības pieņemamību, bet, no otras puses, apstrīdēt tiesību tikt uzklausītam piemērojamību.

76. Šajā ziņā pietiek ar norādi, ka Tiesa jau ir paskaidrojusi – tas, ka vispārēji piemērojams tiesību akts kādu personu skar tieši un individuāli, nenozīmē, ka šai personai ir bijusi iespēja tikt uzklausītai procedūrā, kas ir šā akta pieņemšanas pamatā [54].

77. Kā pamatoti apgalvoja Komisija, lai saskaņā ar Hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunktu varētu izmantot tiesības tikt uzklausītam, nepietiek ar to, ka pasākums skar personu individuāli. Attiecīgajai procedūrai ir arī jānoved pie "individuāla pasākuma".

[49] Kā pareizi uzsver Komisija, visas lietas, kuras Vispārējā tiesa ir minējusi pārsūdzētā sprieduma 61.–65. punktā, attiecas uz gadījumiem, kuros tika apstrīdētas atsevišķas procedūras. Līdz ar to nevienā no šiem spriedumiem nav apstiprināts viedoklis, ka tikai ar nelabvēlīgu seku esību pietiek, lai tiktu garantētas tiesības tikt uzklausītam. Tādējādi 2014. gada 5. novembra spriedums *Mukarubega* (C-166/13, EU:C:2014:2336) attiecas uz individuālu atgriešanas procedūru attiecībā uz trešās valsts valstspiederīgo, kurš dalībvalstī uzturas nelikumīgi; 2020. gada 4. jūnija spriedums EĀDD/*De Loecker* (C-187/19 P, EU:C:2020:444) attiecas uz individuālu lēmumu par Eiropas Ārējās darbības dienesta pagaidu darbinieka pārcelšanu dienesta interesēs; 2021. gada 21. decembra spriedums *Algebris (UK)* un *Anchorage Capital Group/SRB* (C-934/19 P, EU:C:2021:1042) attiecas uz lēmumu, kas bija saistīts ar *Banco Popular* noregulējumu un tādējādi, iespējams, bija adresēts šai juridiskajai personai un ko apstrīdēja trešā persona, kurai tādējādi nebija tiesību tikt uzklausītai; un, visbeidzot, 2014. gada 18. jūnija spriedums Spānija/Komisija (T-260/11, EU:T:2014:555) attiecas uz lēmumu, kas bija adresēts Spānijas Karalistei.

[50] Pārsūdzētā sprieduma 74. punkts.

[51] Pārsūdzētā sprieduma 75. punkts.

[52] Pārsūdzētā sprieduma 76. punkts.

[53] Skat. Izpildes regulas 8. apsvērumu.

[54] Skat. spriedumu, 1999. gada 14. oktobris, *Atlanta*/Eiropas Kopiena (C-104/97 P, EU:C:1999:498, 34. un 35. punkts). Skat. arī ģenerāladvokāta Ž. Mišo [*J. Mischo*] secinājumus lietā *Atlanta*/Eiropas Kopiena (C-104/97 P, EU:C:1999:234, 57.–70. punkts; kur paskaidrots, ka gadījums, kad pasākums tieši un individuāli skar indivīdu, atšķiras no gadījuma, kas rada tiesības uz aizstāvību, jo pēdējā gadījumā saikne ar pasākumu konkrēti attiecas tikai uz attiecīgās personas individuālo situāciju), un spriedumus, 2002. gada 11. septembris, *Pfizer Animal Health*/Padome (T-13/99, EU:T:2002:209, 487. punkts), un 2023. gada 13. septembris, Venecuēla/Padome (T-65/18 RENV, EU:T:2023:529, 43. punkts un tajā minētā judikatūra).

78. To var izskaidrot ar to, ka LESD 263. panta ceturtajā daļā paredzētie prasības celšanas nosacījumi un (individuālo) tiesību tikt uzklausītam saskaņā ar Hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunktu nosacījumi ir atšķirīgi. No vienas puses, atzīstot, ka fiziskai vai juridiskai personai ir tiesībspēja un rīcībspēja Savienības tiesās, tiek nodrošināta iespēja personai, kuru nelabvēlīgi ietekmē pasākums, apstrīdēt tā juridisko spēkā esību. No otras puses, tiesības tikt uzklausītam kalpo tam, lai dotu personai iespēju novērst lēmuma pieņemšanu attiecībā uz to, ja šāds lēmums varētu nelabvēlīgi ietekmēt šīs personas personisko situāciju [55].

79. Tāpēc, lai varētu vērsties Savienības tiesās, pietiek ar to, ka pasākums individualizē attiecīgo personu, pat ja šis pasākums nav pieņemts, domājot par šo personu.

80. Turpretī, lai personai tiktu piešķirtas tiesības tikt uzklausītai administratīvajā procedūrā, šai procedūrai jānotiek ar mērķi reaģēt uz attiecīgās personas individuālo situāciju un jābeidzas ar aktu, kas varētu nelabvēlīgi ietekmēt šo personu.

81. Tāpēc Komisijai bija taisnība, apgalvojot – konstatējums, ka vispārēji piemērojams pasākums individuāli skar fizisku vai juridisku personu, ne vienmēr nozīmē, ka attiecīgais pasākums ir "individuāls pasākums" Hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunkta izpratnē.

82. Tāpēc arī pirmā apelācijas pamata otrā daļa jāapmierina.

3. Trešā daļa: tiesības tikt uzklausītam tika ievērotas, veicot procedūru saskaņā ar Izpildes regulas 9. pantu.

83. Ar trešo daļu Komisija būtībā apgalvo – pat ja tiesības tikt uzklausītam saskaņā ar Hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunktu šajā gadījumā būtu piemērojamas, šīs tiesības būtu vajadzējis ievērot, izmantojot informācijas vākšanas procedūru, kas veikta saskaņā ar Izpildes regulas 9. pantu.

a) Par pieņemamību

84. Savā atbildē *Zippo* iebilda pret šā Komisijas argumenta pieņemamību. Tā uzskata, ka Komisijas apelācijas sūdzībā šajā jautājumā nav pietiekami norādīti attiecīgie pārsūdzētā sprieduma punkti. Tādējādi Komisijas apelācijas sūdzība šajā daļā neatbilst prasībām, kas izriet no Tiesas Reglamenta 169. panta 2. punkta. Minētajā tiesību normā ir noteikts, ka "izvirzītajos tiesību pamatos un argumentos precīzi norāda apstrīdētos Vispārējās tiesas nolēmuma motīvu daļas punktus".

85. Nepiekrītu.

86. Kā paskaidro Komisija, šī procesuālā prasība nav jāsaprot pārāk formālistiski, lai tā visos gadījumos paredzētu atsauci uz konkrētiem pārsūdzētā sprieduma punktiem.

[55] Šajā nozīmē skat. spriedumu, 2020. gada 4. jūnijs, *EEAS/De Loecker* (C-187/19 P, EU:C:2020:444, 69. punkts un tajā minētā judikatūra; kurā paskaidrots, ka "mērķis [ir] ļaut kompetentajai iestādei izlabot kļūdu vai ieinteresētajai personai sniegt informāciju par savu personisko situāciju, kas liecinātu par labu tam, lai lēmums tiktu pieņemts vai netiktu pieņemts, vai tam būtu kāds noteikts saturs").

87. Reglamenta 169. panta 2. punkta mērķis ir ļaut Tiesai veikt Savienības tiesību akta tiesiskuma pārbaudi [56].

88. Minētā tiesību norma kā tāda ir LESD 256. panta 2. punkta un Eiropas Savienības Tiesas statūtu 58. panta izpausme, kas prasa, lai, īstenojot savas pilnvaras apelācijas tiesvedībā, Tiesa spētu saprast strīda priekšmetu.

89. Attiecīgā prasība ir izpildīta, ja apelācijas sūdzībā ar tās pamatiem un argumentiem ir norādīts, kurus pārsūdzētā sprieduma elementus apelācijas sūdzības iesniedzējs lūdz atcelt [57].

90. Kā ir atzinusi Tiesa, to var izdarīt, vai nu skaidri norādot pārsūdzētajā spriedumā apstrīdētos pamatus, "vai citējot vai pārņemot tajā ietvertos elementus, tādējādi ļaujot tos identificēt" [58].

91. Izskatāmajā lietā ar pirmā apelācijas sūdzības pamata trešo daļu Komisija ne tikai paskaidro, ka tā būtībā nepiekrīt Vispārējās tiesas secinājumam, ka ar Izpildes regulas 9. pantu netiek īstenotas tiesības tikt uzklausītam, kā tas izriet no Hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunkta, bet arī norāda, tieši kurus pārsūdzētā sprieduma punktus tā lūdz atcelt [59].

92. No tā izriet, ka apelācijas sūdzība atbilst Reglamenta 169. panta 2. punktam un tādējādi *Zippo* arguments par nepieņemamību jānoraida.

b) Par lietas būtību

93. Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 67. punktā secināja: "Kad uzņēmums, kura intereses var negatīvi ietekmēt Komisijas pieņemtā īstenošanas aktā paredzētie pasākumi atbilstoši [Izpildes] regulas 4. panta 1. punktam, nav piedalījies šādā informācijas vākšanā, nevar uzskatīt, ka tā tiesības tikt uzklausītam, kā tās garantētas Hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunktā, nav tikušas pārkāptas tāpēc vien, ka Komisija ir izpildījusi savu pienākumu organizēt šādu informācijas ievākšanu, piemērojot šīs regulas 9. panta 1. punktu." [60]

94. Komisija apstrīd šādu Izpildes regulas 9. panta interpretāciju, uzskatot, ka Vispārējā tiesa, interpretējot šo tiesību normu, var mudināt ieinteresētās personas nepiedalīties informācijas vākšanas procedūrās, kādas tika veiktas izskatāmajā lietā, lai vēlāk apstrīdētu no tā izrietošā Savienības tiesību akta spēkā esību, pamatojoties uz aizstāvības tiesību pārkāpumu.

95. Kā jau esmu paskaidrojusi šo secinājumu 49. punktā, tiesības tikt uzklausītam procedūrā, kuras iznākumā tiek pieņemti vispārēji piemērojami pasākumi, kā tas ir apstrīdētās regulas gadījumā, nevar balstīties uz Hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunktu.

[56] Skat. *ex multis* spriedumu, 2024. gada 10. septembris, *Google* un *Alphabet*/Komisija (*Google Shopping*) (C-48/22 P, EU:C:2024:726, 63. punkts).

[57] Šajā nozīmē skat. spriedumu, 2000. gada 4. jūlijs, *Bergaderm* un *Goupil*/Komisija (C-352/98 P, EU:C:2000:361, 34. punkts un tajā minētā judikatūra).

[58] Skat. spriedumu, 2021. gada 21. decembris, *Aeris Invest/SRB* (C-874/19 P, EU:C:2021:1040, 51. punkts).

[59] Skat. apelācijas sūdzības 73. un 74. punktu, kuros apstrīdēts pārsūdzētā sprieduma 67., 85. un 86. punkts. Skat. arī atbildes raksta 3. lpp., kurā pausts viedoklis, ka Komisijas apelācijas sūdzībā ir ietvertas arī tiešas pārsūdzētā sprieduma 91. un 92. punkta apstrīdēšanas iespējas.

[60] Pārsūdzētā sprieduma 67. punkts.

96. Tomēr sistēmā, kuras pamatā ir līdzdalības demokrātijas princips [61] un kurā subjektiem, ko var ietekmēt administrācijas pieņemtie vispārēji piemērojamie pasākumi, ir jādod iespēja paust savas intereses un izskaidrot savas bažas [62], šo iespēju var nodrošināt, izmantojot kādu informācijas vākšanas procedūru pirms šādu pasākumu pieņemšanas, piemēram, tādu, kāda paredzēta Izpildes regulas 9. pantā.

97. Vispārējā tiesa pārsūdzētajā spriedumā nekonstatēja nekādas problēmas saistībā ar šīs procedūras pārredzamību un atklātību, ciktāl tā tika organizēta saistībā ar apstrīdētās regulas pieņemšanu [63].

98. *Zippo* arī nav apstrīdējusi šo konstatējumu, iesniedzot pretapelācijas sūdzību.

99. Līdz ar to var secināt, ka šajā lietā tiesības tikt uzklausītam procedūrās, kuru iznākumā tiek pieņemti vispārēji piemērojami pasākumi, ciktāl šādas tiesības var uzskatīt par pastāvošām Savienības tiesībās neatkarīgi no Hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunkta, tika ievērotas.

100. Tas, ka *Zippo* nepiedalījās šajā informācijas vākšanas procedūrā, lai gan bija informēta par tās pastāvēšanu ar paziņojumu, kas publicēts Tirdzniecības ģenerāldirektorāta tīmekļvietnē, neietekmē šo secinājumu.

101. Ja *Zippo* būtu piedalījusies šajā procedūrā, tā būtu varējusi izvirzīt argumentus, kas – kā tā apgalvo – varētu ietekmēt apstrīdētās regulas saturu, proti, ka "apstrīdētās regulas pieņemšanas brīdī paredzamie līdzsvarošanas pasākumi attiecībā uz [tās] precēm bija vissmagākie paredzamie līdzsvarošanas pasākumi gan pēc to apmēra, gan pēc to summas salīdzinājumā ar tiem pasākumiem, kas attiecās uz citām ASV ražošanas nozarēm", ka "viens pasākums ir īpaši smags – tas attiecas tikai uz vienu uzņēmumu un uzliek tam visas minēto līdzsvarošanas pasākumu sekas, kā arī to, ka prasītāju precēm nav saistības ar tām, uz kurām attiecas ASV pieņemtie aizsardzības pasākumi, tādējādi Komisijas pieņemtie pasākumi nevar kompensēt minēto aizsargpasākumu sekas", un ka "Komisija esot pieņēmusi diskriminējošu pasākumu, tieši mērķējot uz tām, lai gan tai bijusi iespēja izvēlēties citas preces – tas būtu skāris vairākus uzņēmumus un konkrētos līdzsvarošanas pasākumus sadalītu pēc iespējas taisnīgāk" [64].

102. Tāpēc, pat ja būtu taisnība, ka *Zippo* bija sava veida "vispārējas" tiesības tikt uzklausītai, pirms Komisija pieņem vispārēji piemērojamu tiesību aktu – ārpus Hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunkta piemērošanas jomas –, Komisija šīs lietas apstākļos šīs tiesības nebūtu pārkāpusi.

103. No tā izriet, ka ierosinu Tiesai pieņemt arī trešo daļu un ar to arī visu pirmo apelācijas pamatu.

[61] Skat. LES 11. panta 1. punktu, kas paredz, ka "iestādes ar atbilstīgiem līdzekļiem dod pilsoņiem un apvienībām, kas tos pārstāv, iespēju izteikt savus viedokļus visās Savienības darbības jomās un publiski apmainīties ar tiem".

[62] Šajā nozīmē skat. Komisijas dienestu darba dokumentu, Labāka regulējuma pamatnostādnes (SWD(2021) 305 final, 2. nodaļas 1. punkts), kurā Komisija paskaidro, ka saskaņā ar LES 11. pantu "Komisijai ir pienākums veikt plašas konsultācijas ar ieinteresētajām personām, lai nodrošinātu ES rīcības saskaņotību un pārredzamību. Konsultācijām ar ieinteresētajām personām ir būtiska nozīme pierādījumu vākšanā, lai veicinātu politikas veidošanu". Skat. arī Komisijas paziņojumu "Ceļā uz pastiprinātu konsultāciju un dialoga kultūru – Vispārīgi principi un obligātie standarti Komisijas konsultācijām ar ieinteresētajām personām" (COM(2002) 704, galīgā redakcija, 15. un 16. lpp.), kurā noteikti obligātie standarti konsultācijām, ja "Komisija vēlas, lai pirms Komisijas lēmuma pieņemšanas politikas veidošanā iesaistītos ieinteresētās personas no ārpuses".

[63] Skat. pārsūdzētā sprieduma 53.–58. punktu.

[64] Pārsūdzētā sprieduma 88. punkts.

B. Sekas

104. Saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtu 61. pantu Tiesa var pati pieņemt galīgo spriedumu attiecīgā lietā, ja to ļauj tiesvedības stadija.

105. Šajā lietā šis nosacījums nav izpildīts.

106. Vispārējā tiesa pārsūdzētajā spriedumā pārbaudīja tikai *Zippo* izvirzīto piekto pamatu.

107. Iepriekš izklāstīto iemeslu dēļ uzskatu, ka šis pamats nav pamatots. Tāpēc tas ir jānoraida.

108. Tomēr, tā kā Vispārējā tiesa nav pārbaudījusi pirmo līdz ceturto pamatu, ko *Zippo* izvirzīja prasības pamatošanai un kas attiecas uz apstrīdētās regulas būtību un daļēji uz pārbaudi, kura ietver sarežģītu faktu vērtējumu [65], Tiesas rīcībā nav visu nepieciešamo elementu, lai pieņemtu galīgo spriedumu [66].

109. Tāpēc lieta jānodod atpakaļ Vispārējai tiesai, lai tā lemtu par pārējiem izvirzītajiem pamatiem un argumentiem, un lēmums par tiesāšanās izdevumiem jāatliek.

IV. Secinājumi

110. Pamatojoties uz iepriekš minēto, ierosinu Tiesai:

– atcelt 2023. gada 18. oktobra spriedumu *Zippo Manufacturing* un *Zippo*/Komisija (T-402/20, EU:T:2023:640);

– noraidīt piekto pamatu kā nepamatotu;

– nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai, lai tā lemtu par pārējiem tajā izvirzītajiem pamatiem un argumentiem; un

– atlikt lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu.

[65] Skat., piemēram, pirmo pamatu, kas attiecas uz proporcionalitātes principa pārkāpumu, izvēloties attiecīgo ražojumu. Šis pamats prasa izvērtēt, vai pasākumi bija piemēroti, nepieciešami un nepārsniedza to, kas ir nepieciešams, lai sasniegtu tajos izvirzīto mērķi.

[66] Pēc analoģijas skat. spriedumu, 2022. gada 25. janvāris, Komisija/*European Food* u.c. (C-638/19 P, EU:C:2022:50, 154. punkts un tajā minētā judikatūra).